

Det er samfundet, der har svigtet

Hvor var det dog en befriende udtalelse på TV fra Bettina Post i går om, at unge under 30 år ikke burde være på kontanthjælp. Beskæftigelsesministeren var også positiv, og det er et godt signal, nu, hvor overførselsområdet skal til eftersyn.

De unge, der forlader skolesystemet og ikke har fået job eller har påbegyndt en uddannelse, bør aldrig mere kunne parkeres på passiv forsørgelse uden "modydelse". Denne gruppe skulle det være muligt at tilbyde en tredje mulighed, nemlig et afklarende studieforløb, hvor der bliver ubetalt SU. Hvis unge holder op med et påbegyndt arbejde eller afbryder en uddannelse, inden de fylder 31 år, skal de også tilbydes dette forløb.

Den enkelte unge, der forlader skolesystemet, skal have mulighed for at tage de valg, der passer dem bedst på det givne tidspunkt, således at deres selvfølelse ikke lider skade. At starte udkolingen med at komme på passiv forsørgelse kan være identitetsskabende. Det kan beviseligt skabe dårlig livskvalitet, depressive tilstande og medføre en fejlagtig selvopfattelse, som kan vanskeliggøre det senere livsforløb. Det er vigtigt, at tilstræbe, at alle unge kommer på den rette hylde fra start.

Det er ikke de unge, der er noget galt med men samfundet, der i årevis har lukket øjnene for denne kendsgerning bevidstløst udbetalt fra kasse et, så det næsten er blevet en velerhvervet rettighed. Efter min mening har man gjort de unge en bjørnetjeneste. – med ofte meget dyre foranstaltninger til følge.

Hvordan skal det afklarende studieforløb tilrettelægges, hvad skal det indeholde, og hvor skal det foregå? Første prioritet er at lytte til den unge, der har valgt et uddannelsesforløb og et arbejde fra. Og så på den baggrund sammensætte et individuelt studieforløb, som dog skal indeholde et fast motionsprogram, et dannelses- og praktikforløb og mulighed for at opkvalificere sig i forskellige fag m. m. Der skal være mødepligt. Målet skal være, at de unge i studieforløbet finder ud af, hvilke styrker de har, får mulighed for at stifte bekendtskab med nye interesseområder og lærer at tage ansvar; at de får mulighed for at skabe et netværk og gode relationer og får indblik i de basale regler for regnskabsføring på et let forståeligt niveau. Endelig at blive bevidste om, hvordan deres videre livsforløb skal være.

Jeg har ingen løsning på, hvor dette studieforløb skal foregå, men jeg kunne foreslå i en eller flere af de statslige institutioner, som skal tilføres de nødvendige ressourcer, så tingene kan hænge sammen. Jeg forestiller mig også, at der kan ske et samarbejde og en koordineringsproces med offentlige institutioner, hvor ekstra hænder vil være velkomne, og hvor de unge i en periode i afklaringsforløbet kan komme ud og udføre praktiske opgaver, som ikke fratager de ansatte deres arbejde, men som bare kan blive en vind-vind situation for samfundet og de unge.